

Αν είσαι κρατούμενος/η:

- Η διοίκηση του καταστήματος (ΑΤ, φυλακές), οφείλουν να διασφαλίσουν την πρόσβασή σου στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη καθ' όλο το 24ωρο.
- Το γεγονός ότι συνοδεύεσαι από αστυνομικές δυνάμεις ή/και δυνάμεις της ασφάλειας δεν σημαίνει ότι στερείσαι δικαιωμάτων και αξιοπρέπειας.
- Σε περίπτωση οποιασδήποτε παρενόχλησης, λεκτικής ή ψυχολογικής, από τους μπάτσους, γνωστοποίησε δυνατά το περιστατικό στο ιατρικό προσωπικό και τους προσερχόμενους, απαιτώντας από τους υπεύθυνους της υγειονομικής μονάδας να αναλάβουν την ευθύνη για όσα συμβαίνουν εκεί.
- Ο νόμος δίνει το δικαίωμα στους αστυνομικούς να είναι παρόντες όταν μιλάς με τους γιατρούς, καθώς και να κρατήσουν τα οποιαδήποτε παραπεμπτικά σου δώσουν οι γιατροί. Ωστόσο η εξέταση, καθώς και οι ιατρικές πράξεις είναι ιδιωτικές διαδικασίες και η παρουσία αστυνομικών είναι ανεπίτρεπτη.
- Επίσης, ο νόμος δίνει το δικαίωμα να σου έχουν χειροπέδες κατά τη διάρκεια της επίσκεψής σου σε χώρο παροχής φροντίδας υγείας, πρέπει όμως να απαιτήσεις να σου αφαιρεθούν σε περίπτωση που δυσχεραίνουν οποιαδήποτε ιατρική εξέταση ή πράξη.
- Ο ρόλος των γιατρών είναι να εξασφαλίζουν την αξιοπρέπεια και την ιδιωτικότητά σου, και μπορείς να ζητήσεις τη συνδρομή τους για την αντιμετώπιση οποιασδήποτε παραβίασης συμβαίνει.

Να έχεις ψηλά το κεφάλι και να θυμάσαι ότι το σημαντικό είναι να κρατήσεις την αξιοπρέπειά σου. Όσο αντιστέκεσαι, βοηθάς και τους επόμενους ανθρώπους που θα βρεθούν στην ίδια θέση μετά από εσένα, ενώ δεν αφήνεις τον χώρο για να κανονικοποιηθούν πρακτικές που είναι ενάντια στον άνθρωπο.

Αν προσέρχεσαι στο νοσοκομείο έχοντας τραυματιστεί κατά τη διάρκεια πορείας ή δράσης:

- Δεν χρειάζεται να απαντήσεις σε καμία ερώτηση της αστυνομίας ή της ασφάλειας που ενδεχομένως να βρίσκεται στο νοσοκομείο περί των συνθηκών του τραυματισμού σου, ούτε να δείξεις έγγραφα που αφορούν τις εξετάσεις ή τις γνωματεύσεις των γιατρών.
- Οι γιατροί οφείλουν να τηρούν το ιατρικό απόρρητο, είναι παράνομο να δείξουν στους αστυνομικούς βιβλίο ασθενών ή/και παραπεμπτικά, γνωματεύσεις. Οφείλουν να μην αποκαλύπτουν στους αστυνομικούς καμία πληροφορία για την κατάσταση της υγείας σου, καθώς και για τις συνθήκες του τραυματισμού σου. Η παραβίαση των παραπάνω μπορεί να εκκινήσει ποινική δίωξη σε βάρος των γιατρών.

ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ

ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΝΟΗΚΗ ΕΝΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Mail: networkforhealth@espiv.net

Mail: networkforhealth@espiv.net

Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες παραβίασης και παρακώλυσης της παροχής των υπηρεσιών υγείας στο όνομα του «Νόμου και της Τάξης». Δεν είναι λίγες οι φορές που καλούμαστε να περιθάλλουμε κρατούμενους/ες/α δεμένους πισθάγκωνα, παρουσία αστυνομικών, κι έτσι καταργείται στην πράξη κάθε έννοια ιατρικού απορρήτου, σεβασμού προς το προσερχόμενο άτομο και διαφύλαξης της αξιοπρέπειας του/της. Ταυτόχρονα, όπως αναφέρεται σε πολυάριθμες καταγγελίες, μέσα στο τελευταίο δίμηνο, μετά από επετειακές διαδηλώσεις και ημερομηνίες ορόσημα για το ριζοσπαστικό κίνημα, διαδηλωτές/διαδηλώτριες και αγωνίστριες/αγωνιστές, αφού έχουν δεχθεί τη λυσσαλέα επίθεση των ΜΑΤ και πάνε στα νοσοκομεία, βρίσκονται σε μια συνθήκη, όπου ασφαλίτες και άλλες αστυνομικές δυνάμεις σε άμεση συνεργασία με το ΕΚΑΒ, υγειονομικό προσωπικό και διοίκηση νοσοκομείων (αριθμούνται παραπάνω από 5 νοσοκομεία προς το παρόν) συλλέγουν ονοματεπώνυμα από τη λίστα των προσερχόμενων στα επείγοντα. Το αποκορύφωμα αυτού του «τρομο-σόου» ήταν μετά την πορεία μνήμης του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, όπου αστυνομικοί εισέβαλαν σε ασθενοφόρα του ΕΚΑΒ καταγράφοντας στοιχεία τραυματιών (ακόμα και Αηλίκων), ενώ παράλληλα η 1η Υ.Π.Ε. ζήτησε να καταγραφούν και να δοθούν απευθείας στην κρατική ασφάλεια τα ονοματεπώνυμα των ανθρώπων που ήταν στην πορεία και πήγαν στα εφημερεύοντα νοσοκομεία εκείνης της ημέρας.

Τα περιστατικά αυτά που καταγγέρονται δημόσια αφορούν κυρίως πολιτικούς/ές και κοινωνικούς/ές αγωνιστές/τριες, ωστόσο υπάρχει ένα πιο αθέατο και κανονικοποιημένο κομμάτι αυτών των παραβιάσεων που συμβαίνει με την ίδια ή και μεγαλύτερη ένταση απέναντι σε όλα τα κρατούμενα άτομα. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, συναντιούνται η βία του κράτους με την εν

δυνάμει βία κάποιων υγειονομικών. Δεν είναι τυχαίο ότι μιλάμε για ασθενείς που συγκεντρώνουν πολλαπλές ευαλωτότητες, όπως αυτή του μετανάστη, του «παραβατικού», του χρήστη, του πολιτικού κρατούμενου, του κουήρ. Στα σώματα αυτών των ανθρώπων υπάρχει μια συνέχιση της βίας από τα σύνορα, τον δρόμο, το κελί, το εξεταστικό κρεβάτι. Ας μη ξεχνάμε ότι ένας/μια κρατούμενος/η θα περάσει μήνες ζητώντας περίθαλψη μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά του και να μεταφερθεί σε έναν υγειονομικό οργανισμό, με προφανείς συνέπειες για την κατάσταση της υγείας του. Και όταν εντέλει καταφέρνει να εξεταστεί, αυτή η φροντίδα υποβαθμίζεται κατακόρυφα με την εύκολη συμμόρφωση των υγειονομικών στις εντολές των εκάστοτε μπάτσων, κάτι που αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του κώδικα ιατρικής και νοσηλευτικής δεοντολογίας.

Το δημόσιο σύστημα υγείας οφείλει να παρέχει ισότιμη πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλα τα άτομα, χωρίς αποκλεισμούς. Όπως και εκτός νοσοκομείου, έτσι και εντός, πάντα διαλέγουμε μια πλευρά, ακόμα και αν αυτό δεν γίνεται απολύτως από προσωπική επιλογή τη δεδομένη στιγμή. Εμείς προτάσσουμε την πλευρά της αλληλεγγύης, της ισότητας, της αξιοπρέπειας. Η άσκηση ιατρικών πράξεων και αποφάσεων βάσει διακρίσεων αποτελεί ρατσιστική πρακτική. Τέτοιες συμπεριφορές δεν χωράνε πουθενά και οφείλουμε να τις απορρίπτουμε και να τις καταγγέλλουμε ενάντια σε κάθε εξουσία. Είναι σημαντικό για τους υγειονομικούς να θυμόμαστε ότι η θέση σχετικής ανωτερότητας που έχουμε εκείνη τη στιγμή δεν είναι δεδομένη και ακλόνητη, αντίθετα είμαστε πιο κοντά στη θέση του/της κρατούμενου/ης από όσο φανταζόμαστε, ειδικά στο πλαίσιο εντεινόμενης ποινικής καταστολής και κρατικής τρομοκρατίας που ζούμε. Τρανταχτό παράδειγμα είναι οι συναδέλφοι/ισσες ψυχίατροι που διώκονται μετά από

μήνυση μπάτσων, επειδή επέλεξαν να μη συμμορφωθούν σε εντολές που αντίκεινται στην αξιοπρεπή φροντίδα των ασθενών. Σε όλη αυτή τη συνθήκη, βλέπουμε πως η έλλειψη συλλογικοποίησης των εργαζομένων εντός των χώρων υγείας οδηγεί στο να μην καταγγέλλονται τέτοια περιστατικά και να μην απαντώνται, αφήνοντας τελικά χώρο για την εδραίωση και τέτοιων πρακτικών που συνιστούν τελικά συνεργασία με την αστυνομία και την κρατική ασφάλεια.

Κάθε φορά λοιπόν που καλείσαι να εξετάσεις ή να φροντίσεις έναν/μια ασθενή πρέπει να θυμάσαι ότι:

- Κάθε ασθενής έχει δικαίωμα σε αξιοπρεπή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και οφείλουμε να την υπερασπιζόμαστε και να τη διεκδικούμε.
- Οι μπάτσοι που συνοδεύουν τον ασθενή δεν είναι συνοδοί και δεν υποχρεούμαστε να τους ενημερώνουμε για το ιστορικό των ασθενών.
- Δεν προχωράμε σε ιατρικές πράξεις χωρίς τη συναίνεση του ίδιου του/της ασθενούς.
- Η παραχώρηση των ιατρικών δεδομένων και των στοιχείων των ασθενών στα «όργανα της τάξης» απαγορεύεται βάσει ιατρικού απορρήτου.
- Όταν βρισκόμαστε μπροστά σε περιστατικά που τα παραπάνω παραβιάζονται, παρεμβαίνουμε και το μεταφέρουμε σε συναδέλφους ή το καταγγέλλουμε στο σωματείο μας. Ενδυναμώνομαστε μεταξύ μας ως συναδέλφισσες, σε αυτό το κλίμα της συνεχούς καταστολής και ποινικοποίησης.